

0	ноль / нуль
1	один, однá, однó
2	два, две, два
3	три
4	четыре
5	пять
6	шесть
7	семь
8	восьмь
9	девять
10	дέсять
11	оди́ннадцать
12	две́надцать
13	тринадцать
14	четы́рнадцать
15	пятнадцать
16	шестнадцать
17	семнадцать
18	восемнадцать
19	девятнадцать
20	двадцать
21	двадцать один

Zapamatujte si přízvuky. Mějte také na paměti, že složené číslovky se píší zvlášť (dvádcať jeden, dvádcať dva, dvádcať tři atd.).

ZÁPOR U SLOVES

V textu jste se setkali se záporom u sloves – ... a меня́ дáже́ **не** замéтила... Pamatujte si, že na rozdíl od češtiny se zápora **не** v ruštině píše **vždy odděleně** (я не рабóтал, ты не сидéл на скамéйке, онý не разговáривали atd.).

SLOVESE MÍT V RUŠTINĚ

1. Vazba У МЕНЯ + ECTЬ + podstatné jméno v 1. pádu

Přečtěte si následující úryvky vět, na které jste narazili již v úvodním textu:

У менé есть женá...

У него есть девушка...

V ruštině jsou v hojné míře zastoupeny věty s předložkovou vazbou **у + podstatné jméno či osobní zájmeno ve 2. pádu**, po které **může** následovat slovo **есть** a poté podstatné jméno v 1. pádu. Takovým vazbám v češtině odpovídají věty se slovesem **мít** (vlastnit):

Мám manželку...

Мá přítelkyní...